

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618010009
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2618010009.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Jozefa Piknu v trestnej veci proti obžalovanému J. V., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 25.10.2018 sp. zn. OT/3/2018 na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.05.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný J. V., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q.-G., V. XXXX/XX,

odsudzuje:

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 500 (päťsto) Eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad zmarenia výkonu peňažného trestu súd ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný J. V. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 04.01.2018 v čase okolo 18.15 hod. vo vnútorných priestoroch rodinného domu v Q., časť G., na ul. V. XXXX/XX, po predchádzajúcej výmene názorov pristúpil k manželke a poškodenej P. V., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., časť G., na ul. V. XXXX/XX, a povedal jej „nezabudni na našu dohodu, že vyplatím ti iba hodnotu pozemku, kde stojí dom” na čo mu poškodená P. V. povedala: „viem o tom”, pričom na toto páchatel zareagoval slovami, tak že povedal „keď to budeš chcieť porušiť, nezabudni na dno Dunaja”, následne sa P. V. presunula do predsiene, kde jej páchatel vyhrážku zopakoval so slovami „nezabudni na Dunaj”, čím narážal na udalosť spred mesiaca, kedy jej po oznámení, že sa s ním chce rozvieť chytil ruku a povedal jej, že „nebudeš mať deti, ale chcem ich ja alebo, keď budeš proti mne bojovať, tak kľudne ti dám guľku do hlavy a hodím ťa na dno Dunaja“ a následne sa opravil so slovami „nie, radšej ti hlavu odrežem a hodím ťa tak do Dunaja“ čím páchatel vzbudil u poškodenej P. V., dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční aj vzhľadom na iné okolnosti a to fyzické útoky, ktoré sa medzi nimi odohrávali už dlhšiu dobu.

Za tento prečin mu súd I. stupňa uložil podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní jeden rok.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona obžalovanému výkon trestu podmienienečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na dva roky.

Proti tomuto rozsudku zahlásil po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne, prostredníctvom svojej obhajkyne, písomne odôvodnil. Namietal, že nebolo preukázané, či sa stal skutok a kde sa stal skutok, ani kto, kto bol priamym svedkom skutku, nakoľko sú zrejmé rozpory v jednotlivých výpovediach. Poukázal predovšetkým na to, že poškodená a jeho dcéra svedkyňa Z. V. sú jediné, ktoré ho zo spáchania skutku usvedčujú, v ich výpovediach sú však rozpory, svedkyne sa nevedia zhodnúť na tom, kde sa skutok stal. Taktiež poukázal na rozpory vo výpovediach svedka K. O. a to aj v spojitosti s výpoveďou svedkyne Z. V., ktorý svedok mal počuť, ako mu dcéra Z. povedala „nevyhrážaj sa“ potom, ako niečo poškodenej zašuškal do ucha. Svedkyne O. a V. uvádzali len sprostredkované informácie, ktoré im povedala poškodená, avšak tieto pri skutku neboli ani s nimi nežili v spoločnej domácnosti. Matka poškodenej, ktorá s nimi žila v spoločnej domácnosti nepostrehla, že by sa medzi ním a poškodenou niečo dialo, nevidela, že by na poškodenú niekedy fyzicky zaútočil, nepotvrdila, že by volala svojej sestre svedkyňi A. s tým, že ju zať vyhodil z domu, ani jej neuviedla, že ich bil, hoci A. uviedla, že volala políciu, lebo jej mala povedať, že ich obžalovaný bije. Všetky svedecké výpovede sú účelové, z konania poškodenej a dcéry Z. je nepochybné, že mali naplánované, že sa z domu odsťahujú, nebránil im v tom, bol kľudný, z ich konania nevyplýva, že by boli vystrašené a obávali sa o život alebo zdravie, nakoľko ani jedna z nich nekontaktovala políciu. S dcérou nemal dobrý vzťah, nakoľko chcela aby u nich prespával jej priateľ, čo jej matka - poškodená umožnila až po jeho zadržaní. Či je vyhrážanie spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu, je nutné posúdiť so zreteľom ku všetkým konkrétnym okolnostiam prípadu, najmä k povahe vyhrážky, fyzickým a charakterovým vlastnostiam páchatel'a v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodenej, k ich vzájomnému vzťahu a podobne. Má za to, že existujú pochybnosti, či sa stal skutok a či tento skutok má znaky trestného činu, nakoľko neboli odstránené rozpory vo výpovediach. S poukazom na zásadu in dubio pro reo navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa zotrvala na písomných dôvodoch odvolania a naviac poukázala na to, že manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo rozvedené 04.04.2018 a cieľom konania poškodenej bolo dostať obžalovaného zo spoločnej nehnuteľnosti, nakoľko zrejme už v tom čase mala známosť s iným mužom, s ktorým býva aj v súčasnej dobe a je tehotná. Dcéra Z. taktiež vypovedala v neprospech obžalovaného len z dôvodu, že tento nesúhlasil, aby s ňou v ich dome občas prespával jej priateľ.

Krajský súd doplnil dokazovanie listinami, ktoré predložila obhajoba, jedná sa o pracovný posudok obžalovaného z ktorého vyplýva, že obžalovaný ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy je bezproblémový zamestnanec, prácu si vykonáva čestne, svedomito, voči zamestnávateľovi je ochotný a lojálny.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné zamietnuť. Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých rozsudkov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine nie je dôvodné.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že predmetnou trestnou vecou sa krajský súd už v minulosti zaoberal, keď svojim uznesením zo dňa 14.06.2018 sp. zn. 3To/35/2018 podľa § 321 odsek 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Senica zo dňa 13.02.2018 sp. zn. OT/3/2018 a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Dôvodom tohto postupu bolo zistenie, že súd I. stupňa nevykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie zákonným spôsobom a dopustil sa takých procesných chýb, v dôsledku ktorých nebolo možné na výsledky tohto dokazovania prihliadať. V súvislosti s týmto rozhodnutím odvolacieho súdu je odvolacia

námietka obžalovaného spočívajúca v tvrdení, že okresný súd sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu a nekonal v jeho intenciách, neopodstatnená, zavádzajúca a protirečivá, keď zároveň uznal, že výsluchy svedkov boli vykonané procesným spôsobom.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmý rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj úvahy súdu, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu.

Súd I. stupňa, po zrušení pôvodného rozsudku vo veci, postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom a vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, dôkazy zároveň vyhodnotil spôsobom, ktorý je zákonný a logický.

Na základe dokazovania vykonaného súdom I. stupňa aj krajský súd dospel k záveru, že sa obžalovaný dopustil žalovaného skutku. Rozpory vo výpovediach jednotlivých svedkov nie sú takého charakteru, aby tento záver spochybnili. Je nesporné, že medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo dlhodobu k nedorozumeniam a hádkam, ktoré napokon vyústili do rozvodu ich manželstva, ako to preukazovala aj obhajoba. Aj keď krajský súd nespochybnuje, že jedinými svedkami incidentu medzi obžalovaným a poškodenou bola v kritickom čase ich dcéra Z., rozpory v ich výpovediach nie sú takého charakteru, aby spochybnili záver o tom, že obžalovaný v kritickom čase povedal poškodenej „nezabudni na našu dohodu, že vyplatím ti iba hodnotu pozemku, kde stojí dom“ a následne reagoval slovami „keď to budeš chcieť porušiť nezabudni na dno Dunaja“. Takéto výroky samy o sebe nenapĺňajú zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona avšak v kontexte s predchádzajúcimi vyhrážkami obžalovaného, ktoré boli v konaní preukázané, kedy sa poškodenej v súvislosti s rozvodom manželstva vyhrážal smrťou spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku, považoval aj krajský súd vyhrážky obžalovaného za také, ktoré svojou povahou mohli vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Táto obava poškodenej bola v kritickom čase umocnená najmä narušenými vzťahmi, ktoré predchádzali rozvodu manželstva, tiež konfliktami v súvislosti s majetkovým vypoříadanim.

Z vyššie uvedených dôvodov považoval aj krajský súd právnou kvalifikáciu konania obžalovaného za správnu a zákonnú, keď je nepochybné, že sa ho obžalovaný dopustil závažnejším spôsobom konania podľa § 360 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona - na chránenej osobe v zmysle § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona, ktorou bola manželka ako blízka osoba v zmysle § 127 odsek 5 Trestného zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov považoval krajský súd odvolacie námietky vo vzťahu k výroku o vine za nedôvodné.

Pri preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že okresný súd správne ustálil u obžalovaného pohľadujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, pretože preukázateľne viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a následne pri ukladaní trestu správne postupoval podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona. Uložený podmienený trest v dolnej polovici trestnej sadzby však vzhľadom na osobu obžalovaného, stupeň jeho narušenia, doterajšiu beztrestnosť a kladné hodnotenia aj s poukazom na zistenie, že medzičasom bolo manželstvo obžalovaného a poškodenej právoplatne rozvedené, považoval odvolací súd za neprimerane prísny keď mal za to, že účel trestu v zmysle zásad podľa § 34 Trestného zákona možno dosiahnuť aj uložením peňažného trestu. Z uvedených dôvodov zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a sám rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok